

## [Svend E. Johansen.]

Kraft af en økonomisk Betydning har en meget stor Magt, skal have Lov til at kunne ødelægge den Konkurrence, der opstaar fra smaa næringsdrivende inden for den samme Branche. Jeg tænker mig f. Eks. det Tilfælde, at en dansk Borger vil sætte sin Arbejdskraft og sine opsparede Midler ind paa at skabe sig en selvstændig Virksomhed inden for en Branche, hvor der i Forvejen findes betydende Virksomheder, der i Kraft af deres mægtige økonomiske Midler er i Stand til at forhindre denne Mand i at udøve sit Erhverv, ved at lægge et Pres paa de Leverandører, der er nødvendige for den lille erhvervsdrivende inden for denne Branche.

Er det ikke en Trusel imod Erhvervs- og Arbejdsfriheden, hvis saadanne Erhvervsvirksomheder gennem det økonomiske Pres paa Leverandøren kan nægte den lille Mand, som ønsker at gøre sig selvstændig, Maskiner og Raamaterialer, de Ting, der er nødvendige for ham for at kunne drive sin Virksomhed? Og i Tilfælde af, at Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed falder bort — hvad den selvfølgelig gør —, hvordan vil man saa i Fremtiden beskytte disse mindre erhvervsdrivende over for en Konkurrence af denne Art? For det maa vi ikke glemme, at disse mindre erhvervsdrivende, enten det nu er Detailhandlere eller Smaafabrikanter eller Haandværksmestre, i Dag er beskyttet af Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Jeg spørger Handelsministeren direkte: Hvorledes beskytter man i Fremtiden saadanne næringsdrivende og erhvervsdrivende mod et uberettiget Indgreb i deres frie Adgang til Arbejde og Erhverv, naar Truster, Karteller og rige Handelsselskaber gennem et Pres paa Leverandøren kan nægte dem Maskiner og Raamaterialer til deres Erhverv?

Alt taget i Betragtning kan min Gruppe ikke indse, at der er Grund til at ophæve Loven, og navnlig ikke indse, at der er Grund til det af Hensyn til Arbejderne, da Arbejderne, naar blot de faar det rette Kendskab til Loven, kun kan høste Gavn af den. Den er nemlig, som det er udtrykt, et Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, et Værn mod Organisationsovergreb, og jeg tror, at mangfoldige danske organiserede Arbejdere i Dag, hvis de kendte Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, havde fundet Udvej til at faa paadømt mange Krænkelser, som de har været udsat for af deres Organisationer. Men takket være det kulturelle Oplysningsarbejde af det store Socialdemokrati i denne Sag, har de

betragtet Loven som vendt imod dem i Stedet for til Gavn for dem.

Vi opfatter Lovforslagets Fremsættelse som Regeringens ydre Udtryk for det politiske Systemskifte, der har fundet Sted, og jeg vil tilføje, at vi tvivler meget stærkt paa, at Menigmand faar ret meget mere ud af Systemskiftet end den Beskyttelse, man her er ved at tage fra dem. Forinden Lovforslaget kommer til anden Behandling, og forinden vi tager vor endelige Stilling til det, vil jeg derfor bede Handelsministeren klare for os de Spørgsmaal, som jeg allerede har nævnt: Hvilke Paragraffer i Straffeloven sikrer i Fremtiden Borgerne Erhvervs- og Arbejdsfrihed, og paa hvilken Maade sikrer den almindelige Erstatningsregel, som Handelsministeren henviste til, Borgerne Erstatning, hvis deres Erhvervs- og Arbejdsfrihed krænkes? Naar vi har faaet disse Spørgsmaal klareret, skal vi for vort Vedkommende komme tilbage til Sagen.

**Valdemar Thomsen:** Det er ikke mærkeligt, at man ude i Landet begynder at mærke en vis Uro og Utilfredshed blandt de Vælgere, der i god Tro stemte paa Regeringspartierne. Mange har i hvert Fald været fast overbevist om, at saa snart der var fri Bane i Landstinget, vilde der blive Tale om noget i Retning af et Systemskifte med en dybtgaaende Lovgivning til Gavn for det arbejdende Folk. Aabningstalen blev holdt, og Finanslovdebatten er nu tilendebragt, uden at Regeringen har givet Besked om sin Stilling til de store afgørende økonomiske Problemer. Det hele er blevet til Talemaader i Almindelighed. Der er overhovedet ingen Linier at øjne i Regeringens Politik og heller ikke gennem den Buket, der i Dag blev lagt paa Rigsdagens Bord.

Der er noget for hele Situationen vist betegnende i, at det blev Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, som Systemskiftets Mænd tager op som Nr. 1 med den Besked, som vi fik af den ærede Ordfører for Partiet, at Udvalgsarbejde er unødvendigt. Beslutningen er aabenbart taget paa Trods af Statsministerens Tilsagn om, at vi her i Tinget maa søge at overbevise hinanden. Naar det haster saa forfærdeligt med at faa denne Lov annulleret, kan det ikke være, fordi Loven er blevet misbrugt, men langt snarere, fordi Socialdemokratiet og navnlig Fagforeningerne gennem den Agitation, der har været ført, har udnyttet og mistænkeliggjort denne Lov. Den er blevet fremstillet, ogsaa her i Dag, som et særlig graverende Eksempel paa Overgreb